

Matkalla Prahassa

Olin ensimmäistä kertaa mukana Eläkeliiton matkalla. Valtaosa matkalaisista oli Hämeenkyröstä. Lähtö oli aikaisin maanantaiaamuna kohti Vantaata. Sää perillä Prahassa oli kutakuinkin samanlainen kuin Suomessa, joskin olin varautunut keskieuroopan helteisiin. Lentokentällä meitä vastaanotti erinomainen oppaamme Marketa, joka oli jo entuudestaan monelle tuttu. Tulopäivän ohjelmaan kuului heti kiertoajelu ja tutustuminen Prahan linnaan ja lounas.

Ensimmäisen tuntuman tulevien päivien kävelystä saimme, kun kävelimme oppaan kanssa illalliselle läpi vanhan kaupungin sokkeloissa nupulakivikatuja ja myöhemmin pimentyneessä illassa kännyköiden reittioppaiden avulla suunnistimme omin avuin takaisin hotellille.

Tiistain kohokohta oli tutustuminen Prahan jugendtyyliseen kunnantaloon. Olisipa saanut osallistua Prahan sinfoniaorkesterin konserttiin upeassa Smetana-salissa. Käynnin kruunasi kahvi ja mahtava leivos jugend-kahvilassa.

Keskiviikkoiltana nautimme jokiristeilystä Vltava-joella ja noutopöydän antimista. Takaisin pääsimme bussilla.

Erityisesti kaupungista jäi mieleen upea arkkitehtuuri. Piti nostaa vain katsetta ylöspäin huomatakseni talojen mielikuvituksellisia koristeita. Seassa oli uudempiakin hyvin ympäristöönsä istuvia rakennuksia. Maan lähihistoriakin kosketti. Olin käynyt Prahassa edellisen kerran Tšekkoslovakian aikaan, muistan uutiset miehityksestä 1968 ja taas vapautuksen jälkeen paikalliselta perheeltä saamani joulutervehdyksen: "frei, frei, frei".

Paikallinen ruoka tuntui turhan raskaalta kevyempään syömiseen ja salaatteihin tottuneelle.
Hotellin aamiainen oli taas eurooppalaisen monipuolinen.
Pistin merkille, kuinka hyvin matkalaiset olivat ajoissa valmiina yhteisiin lähtöihin. Tarvittaessa järjestyi taksikyytikin. Oli myös antoisaa tutustua uusiin ihmisiin. Kokonaisuudessaan matka sujui kiitettävästi hyvien järjestelyiden myötä.
Voisin lähteä tässä seurassa matkaan uudelleenkin!

Hannele Salokannel, Hämeenkyrö